

การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

Media Exposure, Knowledge, Attitude, and Participation in Solving Problems of Alcohol Use among Adolescents in Bangkok

กำพล ดวงพรประเสริฐ

Kampol Duangpornprasert

สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจรัลพงษานุรักษ์

E-mail: Jr41_bankluai@hotmail.com โทร. 099-162-9159

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นเพศหญิงและชาย ซึ่งมีพฤติกรรมการดื่มเป็นประจำ เคยดื่มแต่เลิกแล้ว และไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลย ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีช่วงอายุตั้งแต่ 13 – 22 ปี จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย โดยเปิดรับสื่อใหม่มากที่สุด รองลงมาคือสื่อบุคคล ถัดมาคือสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ มีความรู้ในระดับสูง ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับเกิดการเสียชีวิตตั้งแต่หนุ่มสาว หรือการพิการถาวร แทนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นกำลังหลักของสังคมมากที่สุด มีทัศนคติโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีทัศนคติองค์ประกอบด้านความรู้ หรือการรับรู้มากที่สุด รองลงมาคือองค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม และมีการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง โดยเด็กเดือนผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ตระหนักถึงปัญหามากที่สุด สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ มีระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสาร มีความรู้ มีทัศนคติ และมีการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน และการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน

คำสำคัญ: การเปิดรับข่าวสาร ปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

Abstract

The study aimed to 1) examine behavior of media exposure, knowledge, attitudes, and participation in solving problems of alcohol use among adolescents in Bangkok 2) compare the correlation between different demographic characteristics of adolescents in Bangkok and behavior of media exposure, knowledge, attitudes, and participation in solving problems of alcohol use, and 3) compare the correlation between

behavior of media exposure, knowledge, attitude, and participation in solving problems of alcohol use. The study relies on information collected from sample surveys. Participants were male and female adolescents aged 13–22 years who live in Bangkok. The sampling group in this research consisted of 400 adolescents who usually drink alcohol, used to drink, and not drink. The tool used for collecting data was questionnaire. Statistical analysis used for hypothesis testing. The research revealed that the majority of adolescents living in Bangkok were exposed to media in low level. The study reported high levels exposure of new media, followed by personal media, mass media, and ad-hoc media respectively. In addition, the sampling group showed high level of knowledge on alcohol use: alcohol consumption remains the cause of premature death or permanent disability among youth and the country will lose the potential people. They also showed “Agree” attitude: knowledge or perception has been reported as the highest factor, followed by feeling and behavior. Moreover, the sampling group showed moderate level of participation in solving problem activities: the most active participation in solving drinking problem was warning drinkers to realize the problems. According to hypothesis testing results, there was correlation between age, education level, and drinking behavior of adolescents in Bangkok and media exposure, knowledge, attitude, and participation in solving problem activities in the same direction.

Keywords: Media exposure, Problems caused by alcohol, Adolescents in Bangkok.

1. บทนำ

“ปัญหา”ของการดื่มสุราในวัยรุ่น พบว่า แอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มทุกประเภท นอกจากจะมีผลต่อสุขภาพร่างกายแล้วยังทำให้ความสนใจในการเรียนลดลง สมาธิลดลง ทำให้อารมณ์หงุดหงิด นิสัย และพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางก้าวร้าวในวัยรุ่น ตามสถิติพบว่า ผู้ที่ดื่มสุราตั้งแต่อายุน้อยๆ จะเกิดปัญหาที่รุนแรงกว่าและแก้ไขยากกว่า และพวกที่ดื่มประจำ มักจะเป็นพวกสูบบุหรี่จนติด และมีโอกาสที่จะเสพยาเสพติดอื่นๆ มากกว่าคนทั่วไป ก่อให้เกิดเป็นปัญหาหลายๆ ด้าน เช่น เกิดความเสียอกเสียใจของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนตัววัยรุ่นเอง เกิดการทะเลาะวิวาททั้งส่วนตัวหรือระหว่างกลุ่ม เกิดปัญหาการศึกษาเล่าเรียนเนื่องมาจากไปหมกมุ่นอยู่กับการเที่ยวเตร่ การดื่มสุรา โดยเฉพาะเวลาตื่นตีคืนไม่มีเวลาให้กับการทบทวนบทเรียน เกิดปัญหาเรื่องอุบัติเหตุจากการจราจรที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุรามีกว้างขวางมากขึ้นเรื่อยๆ บางรายรุนแรงจนถึงแก่ชีวิต บางรายกลายเป็นคนพิการตลอดชีวิตตั้งแต่อายุน้อยๆ กลายเป็นภาระของพ่อแม่พี่น้องผู้ปกครองที่จะต้องดูแลช่วยเหลือ เป็นภาระของสังคมและของรัฐบาลที่จะต้องหาทางช่วยเหลือให้มีโอกาสทางสังคมดีขึ้น รวมไปถึงจนถึงเกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายของพ่อแม่ผู้ปกครอง ซึ่งมักจะเกิดปัญหาขึ้นได้กับครอบครัวที่ไม่มีรายได้มากนัก สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ปัญหาของเรื่องอาชญากรรมเล็กน้อย จนกระทั่งการปล้นจี้ ก็เกิดขึ้นได้ เพื่อให้มีเงินเอาไปใช้จ่ายเที่ยวเตร่ ดื่มสุราหาเฮฮานี่เคยปฏิบัติมา (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. 2552) ถึงแม้รัฐบาลจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศก็ตาม แต่เป็นกฎหมายจำกัดสถานที่จำหน่าย แต่ไม่ใช้กฎหมายห้ามดื่ม ดังนั้น ผู้ที่เป็นนักดื่มที่เป็นวัยรุ่นหน้าใหม่ก็จะต้องหาดื่มกันในสถานที่ซึ่งกฎหมายเปิดช่องให้จำหน่ายได้ จึงก่อให้เกิดกระแสเรื่องการณรงค์เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลของการสูญเสียทั้งร่างกายและจิตใจของตนเองและบุคคลรอบข้าง วิธีการปฏิเสธเพื่อถูกชักชวน หรือรณรงค์ให้วัยรุ่นหันมาใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการป้องกันตนเอง (दारूरرن, 2551) โดยในปัจจุบันหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเห็นความสำคัญของบทบาทของสื่อมวลชนที่จะช่วยในการเผยแพร่ข่าวสารรณรงค์ดังกล่าวไปยังวัยรุ่นและเพิ่มบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น โครงการเมาไม่ขับ โครงการไม่ชวนคนดื่ม ขวนกินเหล้า = แข่ง ไม่อยากแข่ง

เพื่อน อย่าชวนกินเหล้า สายด่วนเมาไม่ขับ สายด่วนเลิกเหล้า การรณรงค์เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลสำคัญๆ ต่างๆ อาทิ วันเข้าพรรษา วันสงกรานต์ ผ่านสื่อประเภทต่างๆ อาทิ สติกเกอร์ แผ่นพับ โปสเตอร์ หนังสือ ภาพยนตร์โฆษณา สื่อ เพลง ฯลฯ ซึ่งเนื้อหาต่างๆ ได้ช่วยรณรงค์ส่งเสริมให้วัยรุ่นเกิดการพัฒนาความรู้ ความคิด และเกิดการปฏิบัติตามเพื่อการลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ สื่อบุคคลก็นับได้ว่าเป็นสื่อที่สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาการดื่มเครื่องดื่มได้เป็นอย่างดีเช่นกัน การสร้างทัศนคติและนำไปสู่ความประพฤติได้เพราะสื่อบุคคลเป็นสื่อที่ให้ความรู้สึกใกล้ชิดมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับวัยรุ่นที่กำลังมีปัญหา เพราะต้องการความดูแล เอาใจใส่จากบุคคลรอบข้าง ดังนั้น สื่อบุคคลไม่ว่าจะเป็น บิดา มารดา บุตรหลาน ญาติพี่น้อง เพื่อน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน นักสังคมสงเคราะห์ จึงมีความสำคัญในการให้ความรู้ คำแนะนำ และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้วัยรุ่นที่กำลังมีพฤติกรรมติดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือวัยรุ่นทั่วไปได้นำความรู้ไปใช้ หรือช่วยเหลือผู้ที่กำลังมีพฤติกรรมติดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้อย่างถูกต้องต่อไป ดังนั้นการรับข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยทำให้วัยรุ่นมีการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กว้างขึ้น ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนเกิดทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกิดขึ้นและร่วมหาแนวทางในการแก้ไขได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (วิชญ์รักษ์ และคณะ, 2556)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้ทราบว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือไม่ อย่างไร มีระดับความรู้ต่อปัญหาดังกล่าวอย่างไร มีทัศนคติต่อปัญหาและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาหรือไม่ อย่างไร ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนด้านการรณรงค์วางแผนการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสื่อต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

2. วิธีการศึกษา

2.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ วัยรุ่นทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งมีพฤติกรรมติดดื่มเป็นประจำ เคยดื่มแต่เลิกแล้ว และไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลยที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีช่วงอายุตั้งแต่ 13-22 ปี รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 807,224 คน แบ่งเป็น 1. วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) อายุ 13 - 15 ปี มีจำนวนประชากรทั้งหมด 258,360 คน 2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence) อายุ 16 - 18 ปี มีจำนวนประชากรทั้งหมด 241,716 คน และ 3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) อายุ 19 - 22 ปี มีจำนวนประชากรทั้งหมด 307,148 คน (ระบบสถิติทางการทะเบียน, 2553) จากนั้นทำการคำนวณขนาดกลุ่ม

ตัวอย่างโดยสูตรของ Taro Yamane, 1976 ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้จึงใช้จำนวน 400 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นเทียบสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) โดยแบ่งประชาชนออกตามช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ช่วง แล้วทำการเทียบสัดส่วนจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างของแต่ละช่วงอายุของวัยรุ่น เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ 1. วัยรุ่นตอนต้น อายุ 13 - 15 ปี จำนวน 128 คน 2. วัยรุ่นตอนกลาง อายุ 16 - 18 ปี จำนวน 120 คน และ 3. วัยรุ่นตอนปลาย อายุ 19 - 22 ปี จำนวน 152 คน จากนั้นการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ตามจำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้ในบริเวณแหล่งชุมชนและสถานที่ต่างๆ เช่น สถานศึกษา สถานที่ทำงาน สถานที่ราชการ ห้างสรรพสินค้า ร้านค้า ตลาด ฯลฯ โดยก่อนทำการเก็บข้อมูลผู้วิจัยและผู้วิจัยได้ใช้คำถามนำเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในขั้นต้นว่า ท่านมีอายุอยู่ในกลุ่มช่วงอายุที่ต้องการหรือไม่ และท่านมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถามชนิดปลายปิด และคำถามปลายเปิดได้มาจากการค้นคว้า และดัดแปลงจากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เคยมีผู้วิจัยมาก่อนหน้านี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครอบคลุมและเที่ยงตรงมากที่สุด ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 7 ส่วน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น Alpha (α) และใช้วิธีทดสอบความเชื่อถือได้โดยใช้สูตร Alpha ของ Cronbach, (1984) พบว่า ความเชื่อมั่นในส่วนของการเปิดรับข่าวสาร เท่ากับ 0.9494 ทศนคติ เท่ากับ 0.8716 และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เท่ากับ 0.8092 โดยใช้สูตร KR-21 ของ Mehrens and Lehmann, (1984) พบว่า ความเชื่อมั่นในส่วนของการรู้ เท่ากับ 0.9102 ถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้

2.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการดื่ม การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

2.สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในสมมติฐานโดยใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independence t-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One - way ANOVA) สำหรับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม และใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) โดยใช้เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรในการวิเคราะห์ Hinkle, et al., 1998 ดังนี้

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
0.90 – 1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
0.70 – 0.90	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
0.50 – 0.70	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
0.30 – 0.50	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
0.00 – 0.30	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

3.1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นในส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 19 ปี – 22 ปี มีระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่อนุปริญญา (ปวช., ปวส.) และมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดื่มบ้างเป็นครั้งคราว แสดงให้เห็นว่าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย ในระดับอนุปริญญาในสายอาชีพ ซึ่งมีลักษณะการดื่มที่บ้างเป็นครั้งคราว อาจจะดื่มในบางโอกาส นอกจากนั้นยังถือเป็นกลุ่มเป้าหมายหนึ่ง ที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงตามที่พ.บัณฑิต ศรไพศาล ผอ.ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.) กล่าวว่า ตัวเลขการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทย ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติเก็บล่าสุดในปี 2550 พบว่า ประชากรกว่า 15 ล้านคน หรือคิดเป็น 30% ของประชากรดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ เป็นเพศชายประมาณ 13 ล้านคน และหญิง 2 ล้านคน ส่วนใหญ่อายุ 15 ปีขึ้นไป (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ, 2552)

3.1.2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ดื่มสุราสี่ห้าต่อประเทศเป็นประจำมากที่สุด โดยดื่มที่พำนักอาศัยของตนเองมากที่สุด มีเหตุผลในการดื่มเพราะเพื่อเป็นสังสรรค์อย่างมีบรรทัดฐาน ซึ่งจะเลือกดื่มกับเพื่อน โดยมีจำนวนเงินที่ใช้ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง ได้แก่ 201 – 300 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบรรจง (2557) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตเทศบาลเมืองนครพนม พบว่า ส่วนมากดื่มในงานเลี้ยงสังสรรค์ดื่มเพื่อความสนุกสนาน ส่วนมากดื่มกับเพื่อน ดื่มที่บ้านของเพื่อน ใช้ค่าใช้จ่ายต่อการดื่มแต่ละครั้งประมาณ 51 – 100 บาท ซึ่งจากพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการบ่งบอกถึงสถานภาพกับการดื่มทั้งตนเองและเพื่อนจึงต้องช่วยกันเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเพราะดื่มสุราสี่ห้าต่อประเทศมีราคาที่ค่อนข้างแพง อีกทั้งยังดื่มที่หอพักเพื่อนแสดงว่าเป็นกลุ่มคนที่ต้องการเพื่อนและใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสื่อกลางในการสังสรรค์อย่างมีบรรทัดฐานเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน ซึ่งอาจจะดื่มหลังจากเลิกเรียน เพื่อเป็นแสดงออกว่าตนเองกำลังจะก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ดังจะเห็นจากการที่วัยรุ่นหนุ่มสาวบางคนพยายามดื่มเหล้า สูบบุหรี่เพื่ออวดความเป็นผู้ใหญ่ของตน

3.1.3 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย โดยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สื่อใหม่ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต มากที่สุด รองลงมาได้แก่ สื่อบุคคล ได้แก่ บิดา/ มารดา ถัดมาได้แก่ เพื่อน เจ้าหน้าที่รณรงค์ภาครัฐ และเอกชน ถัดมาได้แก่ สื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ และสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ ป้ายประกาศมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับจากสื่อต่างๆ ที่หลากหลาย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสื่อแต่ละสื่อมีข้อดี – ข้อเด่นที่แตกต่างกันไป เช่น เปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่ ได้แก่ อินเทอร์เน็ตมากที่สุด เนื่องจากสื่อดังกล่าวมีจุดเด่นที่สามารถใช้ค้นหาข้อมูลในลักษณะต่างๆ สามารถติดตามความเคลื่อนไหวต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว สามารถใช้สนทนากับผู้อื่นได้ จึงทำให้เป็นแหล่งข้อมูลในการค้นหาเรื่องราวที่ตอบสนองความต้องการได้เป็นอย่างดี เป็นต้น สอดคล้องดังที่ ประม (2533) กล่าวเกี่ยวกับการเลือกรับข่าวสารของผู้รับสารนั้น เป็นสิ่งที่น่าสนใจว่าผู้รับสารเลือกรับข่าวสารจากช่องทางสารใด แต่ละช่องทาง มีข้อดีแตกต่างกันไป

3.1.4 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการวิจัยพบว่าจากคะแนนเต็ม 10 วัยรุ่นส่วนใหญ่มีคะแนนรวมความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่ากับ 8 คะแนนมากที่สุด มีระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับคะแนนระหว่าง 8 – 10 คะแนน หมายถึง มีความรู้ในระดับสูง ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เกี่ยวกับการเสียชีวิตตั้งแต่หนุ่มสาว หรือการพิการถาวร แทนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นกำลังหลักของสังคมมากที่สุด ซึ่งน่าจะเป็นเพราะว่าเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องหรือใกล้กับตัวเองมากที่สุด เพราะเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ที่กำลังจะก้าวเป็นวัยผู้ใหญ่หรือวัย

ทำงานที่ต้องเป็นกำลังหลักของสังคม ซึ่งเป็นลักษณะของความรู้ในลักษณะของการจดจำได้ ดังที่ Benjamin, 1971 ได้กล่าวเกี่ยวกับความรู้ในระดับที่ 1.ระดับที่ระลึกได้ (Recall) หมายถึง การเรียนรู้ในลักษณะที่จำเรื่องเฉพาะวิธีปฏิบัติกระบวนการ และแบบแผนได้ ความสำเร็จในระดับนี้ ก็คือ ความสามารถในการดึงข้อมูลจากความจำออกมาได้ แต่อย่างไรก็ตามวัยรุ่นส่วนใหญ่เห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมน้ำผลไม้ เช่น พันช์ คอกเทล เหล้าปั่น ไวน์คูลเลอร์ และเบียร์ มีผลกระทบต่อร่างกายน้อยกว่าการดื่มเหล้า นั้น น่าจะเป็นเพราะว่าเกิดความสับสนหรือยังขาดความรู้ที่แน่ชัด ซึ่งในความจริงแล้วไม่ว่าจะว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมน้ำผลไม้หรือไม่ ย่อมมีผลกระทบต่อร่างกายเท่ากับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั่วไป ดังที่ ทักษผล (2552) กล่าวไว้ว่า มักมีความเชื่อกันว่า การดื่มไวน์และเบียร์ มีความปลอดภัยกว่าการดื่มสุรากลั่น ชาวคนไทยถึงร้อยละ 62.7 และ 43.5 ไม่ได้คิดว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมน้ำผลไม้ (เช่น พันช์ คอกเทล เหล้าปั่น ไวน์คูลเลอร์) และเบียร์จัดเป็นสารเสพติด ซึ่งเป็นทัศนคติที่น่ากังวลอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะผลกระทบของการดื่มสุราไม่ได้ขึ้นกับประเภทของเครื่องดื่ม แต่ขึ้นกับปริมาณแอลกอฮอล์และรูปแบบการดื่ม

3.1.5 ทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นมีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับเห็นด้วย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1. องค์ประกอบด้านความรู้ หรือการรับรู้ พบว่า คิดว่าปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดผลกระทบมากมาย ทั้งในด้านสุขภาพของตนเอง สังคม และเศรษฐกิจของประเทศ และคิดว่าปัจจุบันยังมีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เพียงพอ สอดคล้องกับผลการศึกษาในด้านการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ยังมีการเปิดรับที่น้อย จึงก่อให้เกิดทัศนคติด้านการรับรู้ว่าปัจจุบันยังมีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เพียงพอ 2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก พบว่ารู้สึกว่าเป็นปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีมากกว่าที่คิด ซึ่งรับรู้ได้ว่าปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดผลกระทบมากมาย ทั้งในด้านสุขภาพของตนเอง สังคม และเศรษฐกิจของประเทศ และ 3. องค์ประกอบด้านความรู้สึก พบว่าสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนร่วมกันจัดการปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เร่งด่วนที่ต้องเร่งจัดการแก้ไขโดยทันที แต่ตัวเอชนั้นยังเป็นวัยรุ่นยังไม่สามารถที่จะเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างโดยตรง จึงขอเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวจริงจัง ซึ่งจัดว่าเป็นทัศนคติในทางบวก สอดคล้องกับ วิรัช (2527) กล่าวว่า ทัศนคติในทางบวก (Positive attitude) เป็นทัศนคติที่ชักนำบุคคลให้แสดงพฤติกรรมในด้านดีต่อบุคคล เรื่องราวหรือสิ่งต่างๆ ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและความร่วมมือในทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ และนับเป็นพื้นฐานที่ดีในการยอมรับความคิดเห็นหรือข้อมูลใหม่ๆ

3.1.6 การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง โดยท่านตักเตือนผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ตระหนักถึงปัญหาในระดับปานกลางมากที่สุด และบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับน้อยมากที่สุด สำหรับเหตุผลที่ทำให้ท่านเข้าไปมีส่วนร่วมกับการแก้ไขปัญหาอันดับที่ 1 – 3 ได้แก่ เพราะตระหนักเห็นถึงโทษของการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะอยากใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเพราะอยากช่วยเหลือสังคม ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเชิงบวก โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ และทัศนคติของบุคคล แต่ไม่ใช่ว่าวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกได้อย่างหลากหลาย พฤติกรรมดังกล่าวยังต้องสอดคล้องกับความสามารถของตนเองในแต่ละสถานการณ์ด้วย โดยเลือกตักเตือนเพื่อนและเลือกบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือ และมีเหตุผลที่ทำให้ท่านไม่เข้าไปมีส่วนร่วมกับการแก้ไขปัญหาอันดับที่ 1 – 3 ได้แก่ เพราะไม่ทราบข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เช่น วัน เวลา สถานที่ เพราะกิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจเพียงพอ และเพราะไม่มีแรงจูงใจเพียงพอ ตามลำดับ ซึ่งข้อมูลนี้สอดคล้องกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่น้อย เพราะเมื่อมีการเปิดรับข่าวสารที่น้อย ก็ทำให้ไม่ทราบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เช่น วัน เวลา สถานที่ จึงทำให้พลาดโอกาสที่จะเข้าร่วม ซึ่งในกรณีอาจจะแก้ปัญหาได้โดยการให้การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวพฤติกรรม เช่น การปลูกเร้าอารมณ์ ให้ตระหนักถึงโทษของปัญหาดังกล่าว การเห็นอกเห็นใจ หรือการให้รางวัล ถ้าเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

3.2.1 วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และมีการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน พบว่า วัยรุ่นที่มีอายุมากกว่า มีระดับการศึกษาสูงกว่า และเคยมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากกว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุน้อยกว่า มีระดับการศึกษาต่ำกว่า และไม่เคยมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลย เพราะถือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบดังกล่าว จึงทำให้เกิดการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะจากสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อบุคคล สื่อมวลชน หรือสื่อเฉพาะกิจ สอดคล้องกับที่ ประมะ (2546) ได้กล่าวไว้ว่า โดยผู้ที่มีการศึกษาสูง มักจะเป็นผู้รับสารที่ดีและมีโอกาสในการได้รับข้อมูลข่าวสารมากทำให้มีความรู้กว้างขวาง

3.2.2 การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันทั้งในระดับต่ำ ต่ำมาก และปานกลาง ดังนี้

1. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวในระดับต่ำกับความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = 0.453$) 2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมากกับทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = 0.174$) 3. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมากกับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = 0.087$) 4. ความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = 0.303$) 5. ความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมากกับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = 0.084$) 6. ทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = 0.567$) อาจกล่าวได้ว่า หากวัยรุ่นมีการเปิดรับข่าวสารมากขึ้น ก็จะทำให้มีความรู้มากขึ้น และก่อให้เกิดทัศนคติในเชิงบวกมากขึ้น และส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามหากวัยรุ่น มีการเปิดรับข่าวสารน้อยลง ก็จะทำให้มีความรู้ลดลง และก่อให้เกิดทัศนคติในเชิงบวกน้อยลง และส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยลงด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นไปตามความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัว คือ ความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ (Attitude) และการยอมรับปฏิบัติ (Practice) ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ตัวมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ต่ำ และปานกลาง แต่ไม่ใช่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสูง หรือสูงมาก เนื่องจากกลุ่มวัยรุ่นมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านเพศ อายุ ทัศนคติ พฤติกรรม ลักษณะการเลี้ยงดู เป็นต้น จึงทำให้ แม้ว่าจะมีการเปิดรับ มีความรู้ มีทัศนคติที่ดีแล้ว ก็อาจจะไม่ได้มีพฤติกรรมเหมือนกันเสมอไป ซึ่งเกิดช่องว่างของความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับปฏิบัติ (KAP-GAP) ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากการที่วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เหตุผลที่ทำให้ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมกับการแก้ไขปัญหาอันดับที่ 1-3 เพราะไม่ทราบข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เช่น วัน เวลา สถานที่ เพราะกิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจเพียงพอ และเพราะไม่มีแรงจูงใจเพียงพอ ตามลำดับ

4. สรุปผลการศึกษา

1. วัยรุ่นมีเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับน้อย แต่มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับที่สูง แต่ยังคงส่วนใหญ่ยังขาดความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมน้ำผลไม้ เช่น พันช์ คอกเทล เหล้าปั่น ไวน์คูลเลอร์ และเบียร์ มีผลกระทบต่อร่างกายน้อยกว่าการดื่มเหล้า ดังนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ควรเร่งให้ข้อมูลข่าวสารผ่านการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตให้มากขึ้น เพราะข้อค้นพบจากงานวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ตมากที่สุด

2. วัยรุ่นมีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับเห็นด้วย มีการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ควรเปิดโอกาสให้วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มากขึ้น เช่น ร่วมวางแผน รวมถึงแจ้งประกาศ วัน เวลา สถานที่ แก่วัยรุ่นได้รับทราบ และจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ เพราะสอดคล้องกับความต้องการของวัยรุ่น เพื่อสร้างแรงจูงใจที่มากพอ

3. วัยรุ่นที่มีอายุระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และมีการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน นอกจากนี้ การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันทั้งในระดับต่ำ ต่ำมาก และปานกลาง ดังนั้นหน่วยงานทางภาครัฐและเอกชน ควรเร่งให้เสริมสร้างความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมให้แก่กลุ่มวัยรุ่นตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งน่าจะเป็นกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้ตระหนักถึงโทษ และเกิดทัศนคติ และมีการมีส่วนร่วมมากขึ้น

5. เอกสารอ้างอิง

- ดารุวรรณ โรจนสุพจน์. 2551. การสำรวจสภาพการใช้สารเสพติดในทางที่ผิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกวิทยาเขตอุเทนถวาย. วารสารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก 1(1) : 34-42.
- ทักษพล ธรรมรังสี. 2552. สุราและผลกระทบ: ความเชื่อกับความจริง. แผนงานพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านนโยบายแอลกอฮอล์ สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ.
- บรรจง พลไชย. 2557. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตเทศบาลเมืองนครพนม. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก. 3(1) : 22-24.
- ประม อดะเวทิน. 2533. หลักนิเทศศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- ประม อดะเวทิน. 2546. หลักนิเทศศาสตร์. ภาพพิมพ์. กรุงเทพฯ.
- ระบบสถิติทางการทะเบียน. 2553. จำนวนประชากรแยกอายุ กรุงเทพมหานคร เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2553. [Online]. เข้าถึงจาก http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php. 2553. (สืบค้นวันที่ 20 สิงหาคม 2554)
- วิรัช ลภีรัตนกุล. 2527. การประชาสัมพันธ์ระหว่างประเทศ. ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- วิชญ์รักษ์ ศรีทอง มาลินี อุทธิเสน และเสาวณิต รัตนธรรมการ. 2556. พฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมรสวย (กุย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์. วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก 2(2) : 36 - 44.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. 2552. “ปัญหา” ของการดื่มสุราในวัยรุ่น. [Online]. เข้าถึงจาก <http://www.thaihealth.or.th/healthcontent/article/12150.:> 2552. (สืบค้นวันที่ 20 สิงหาคม 2554).
- Cronbach, Lee Joseph. 1984. Essential of Psychology and Education. Mc-Graw Hill. New York.
- Hinkle, D.E, William, W. and Stephen G. J. 1998. Applied Statistics for the Behavior Sciences. 4th ed. Houghton Mifflin. New York.
- Mehrens, W.A. and Lehmann, I.J. 1984 . Measurement and Evaluation in Education and Psychology. 3 rd. ed. Holt Rinehart and Winston. Tokyo.
- Yamane, Taro. 1976. Statistics and introduction analysis. 2nd en, Harper & Row, New York.